

[Elgaard.]

Arbejdsløshed, og de Forslag, vi er stillet overfor her, vil ingen Betydning have overfor den konjunkturbestemte Arbejdsløshed.

Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, der i sin Tale sagde, at selv om Byggefagsarbejderne bliver beskæftiget, hvad det ærede Medlem haaber ligesom jeg, saa vil Arbejdsløshedstallet endda ligge uendelig højt, at det har det ærede Medlem sikkert Ret i; men der er ingen Tvivl om, at de Foranstaltninger, vi har gennemført, paa en Række andre organiserede Arbejders Omraade, ogsaa vil virke stærkt formindskende paa Arbejdsløsheden.

Saa sagde det ærede Medlem, at det er Regeringens og Regeringspartierne Pligt at skaffe Arbejde til det Tal af ledige, som bliver tilbage. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at det hviler paa en komplet Misforstaaelse, hvis han tror, at Regeringen og Lovgivningsmagten, selv om de var i Besiddelse af den mest redbonne Villie til at gennemføre det ene Forslag til Beskæftigelse efter det andet, derved vil kunne afskaffe Arbejdsløshed. Det ærede Medlem er her i allerhøjeste Grad paa Vildspor. For det skulde Lovgivningsmagt og Regering snart erfare, at hvis Erhvervsvilkaarene i et Samfund er saadanne, at ingen andre end Lovgivningsmagten sætter Arbejder i Gang, saa er det praktisk talt fuldkommen haabløst. Derfor kommer det ærede Medlem til at sætte Fordringerne til Lovgivningsmagt og Regering paa dette Omraade meget stærkt ned; ellers vil den Skuffelse, der følger efter, blive alt for stor.

I de Bemærkninger, den højtærede Socialminister henvendte til mig vedrørende Spørgsmaalet om Merbeskæftigelse, synes jeg ikke, han var inde paa Spørgsmaalet om, hvornaar i den nuværende Arbejdsløshedstilstand Merbeskæftigelsen paa Grund af denne Støtte kan indtræde. Der vil jo nemlig være en Bevægelse i Beskæftigelsen fremad; hvornaar indtræder da det Tidspunkt, da den vil være gaaet i Staa og kun kan fortsættes i Form af dette Tilskud? Jeg tror, at dette Tidspunkt bliver vanskeligt at finde.

De sidste to Uger har heldigvis vist betydelig Nedgang i de arbejdsløses Tal, og vi har Lov til at haabe, at ogsaa de kommende Uger vil bringe en stærk Nedgang i Arbejdsløshedstallet. Det har vi set Aar efter Aar, naar Vinteren slipper sit Tag i det danske Samfund og saa nogle Maaneder fremad. Saa snart vi naar hen imod Højsommeren, bliver Forskydningerne langt

ringere. Paa det nuværende Tidspunkt kan ingen derfor forudse, hvor stærkt Arbejdsløshedstallet vil falde i de kommende Uger. Af den Grund maa jeg stadig hævde, at det er rigtigt, at Venstre ikke paa det nuværende Tidspunkt ønsker at være med til at gennemføre disse Lovforslag.

Jeg vil gerne føje til, at det, som man vel har Lov til at sige er Skyld i den nuværende vanskelige Tilstand med Beskæftigelse, i hvert Fald for en Del vel godt kan udtrykkes paa den Maade, at det er Forbindelsen mellem Kapital og Arbejde, der er klippet over. Lad Grundene være forskellige, lad være, at man for en Del Beskæftigelsesomraaders Vedkommende ikke kan afsætte Produktionen, og at man derfor indskrænker, lad være, at man paa andre Omraader fra Arbejdsgivernes Side mener, at Produktionen er for dyr og ikke kan oprettholdes; der kan være flere Grunde endnu, der er Skyld i den store Ledighed; men en Ting tror jeg er fælles, hvilken af de øvrige Grunde der end kan tages med sideløbende: at Kapitalen har trukket sig tilbage fra Arbejdsmarkedet. Og i samme Øjeblik man vil erkende, at dette er Tilfældet, maa man ogsaa sige, vil de Lovforslag, som her er til første Behandling, ikke ændre noget væsentligt i denne Tilstand.

Nu kan den højtærede Socialminister sige: Ja, men det tilsigtes heller ikke, for vi tager først og fremmest Sigte paa de Arbejder, som nu med Støtte af det offentlige sættes i Gang. Men dér spurgte jeg i Gaar den højtærede Socialminister, og det vil jeg gerne høre den højtærede Ministers Udtalelse om, om det uden disse Lovforslags Gennemførelse ikke var muligt at undgaa Overarbejde indenfor disse Arbejders Omraade, om det ikke var muligt, hvis de, der ledede, og de, der skulde beskæftiges, var enige om, at det vilde være tilfredsstillende for begge Parter at gennemføre Arbejdstidsforkortelsen, da ogsaa at faa den økonomiske Støtte til Beskæftigelsen, som gav det størst mulige arbejdsmæssige Resultat. Jeg har den Opfattelse, at man specielt paa disse Omraader vil være i Stand til i alt væsentligt at praktisere disse Lovforslags Formaal ved en frivillig Overenskomst mellem Parterne.

Den højtærede Socialminister sagde, at han ikke ønskede med disse Lovforslag at gribe generelt ind paa disse Omraader, for det var Tiden, ogsaa den internationale Tilstand, ikke til. Jeg vil spørge den højtærede Socialminister: Hvis man kan naa det samme paa de fleste af de Omraader,